

HRONOLOGIJA

1938. Dušan „Čarls” Simić je rođen 9. maja u Beogradu u Kraljevini Jugoslaviji. Njegovo rano detinjstvo obeleženo je Drugim svetskim ratom, tokom kog mu je porodica u nekoliko prilika umalo nastradala u bombardovanju. Kada je imao četiri godine, otac mu je emigrirao u Italiju u potrazi za poslom. Neće se videti narednih deset godina.
1953. Njegova majka najzad uspeva da sa decom ode u Pariz, u grad u kom je studirala muziku.
1954. U šesnaestoj godini sa porodicom je emigrirao u SAD, kada je i počeo da se zanima za poeziju nakon što se upisao u Srednju školu „Ouk Park” u Čikagu.
1958. Simić napušta Čikago i seli se u Njujork. Noću je učio, dok je tokom dana radio mnoštvo dosadnih i nisko plaćenih poslova.
1959. Objavljuje pesmu u časopisu *Chicago Review*. Sledeće godine se upisuje na Čikaški univerzitet.
1961. Rekrutovan je u vojsku SAD. Morao je da odsluži dve godine vojnog roka tokom priprema za rat u Vijetnamu kao vojni policajac u Nemačkoj i Francuskoj.
1964. Oženio se modnom dizajnerkom Helen Dubin s kojom je imao dvoje dece.
1966. Diplomirao je engleski jezik na Univerzitetu u Njujorku. Odmah potom počeo je da piše poeziju, isprva na maternjem jeziku, a zatim je postepeno prelazio na engleski. Takođe, upustio se u prevođenje pesama srpskih i jugoslovenskih pesnika. Iste godine se zaposlio kao pomoćnik urednika malog fotografskog časopisa *Aperture*.
1967. Objavljuje prvu zbirku pesama *Šta trava kaže (What the Grass Says)*. Knjiga nailazi na odmerenu, ali pretežno pozitivnu recepciju.
1969. Drugu zbirku poezije objavljuje pod imenom *Negde među nama kamen beleži (Somewhere Among Us a Stone is Taking Notes)*. Ona pokriva široku mrežu tema, od džeza do filozofije.
1970. Prevodi izbor iz poezije Ivana V. Lalića naslovljen *Fire Gardens* i *The Little Box*, pesme Vaska Pope, kao i izbor *Four Modern Yugoslav Poets* u kom su zastupljeni Ivan V. Lalić, Branko Miljković, Milorad Pavić i Ljubomir Simović. Dobija nagradu PEN centra za prevod.
1971. *Raščinjavajući tišinu (Dismantling the Silence)* sledeća je Simićeva zbirka pesama. Nekoliko istaknutih kritičara primetilo je njegov talenat. Počinje da predaje na Kalifornijskom državnom koledžu, gde će ostati dve godine. Iste godine ovaj pesnik dobija američko državljanstvo.
1973. Napušta dotadašnju predavačku poziciju i počinje da radi kao docent na Univerzitetu u Nju Hempširu u Duramu. Tamo je radio do penzije i stekao titulu profesora emeritusa američke književnosti i kreativnog pisanja. Živi na obali jezera Bou u Strafordu u Nju Hempširu.
1974. Objavljuje *Povratak mestu osvetljenom čašom mleka (Return to a Place Lit by a Glass of Milk)*.

1977. Objavljuje *Haronovu kosmologiju (Charon's Cosmology)*. Ova je zbirka kasnije nominovana za Nagradu „Nacionalna knjiga”.
1978. Objavljene su dve knjige: *Metle: Izabrane pesme (Brooms: Selected Poems)* i *Škola za mračne misli (School for Dark Thoughts)*.
1980. *Klasične igre iz balske dvorane (Classic Ballroom Dances)*.
1982. *Oštrine (Austerities)*.
1983. Objavljuje *Vremensku prognozu za Utopiju i okolinu: Pesme, 1967–1982 (Weather Forecast for Utopia & Vicinity: Poems, 1967–1982)*. Dobija stipendiju Fondacije „Ingram Meril”.
1984. Dobija Makartur stipendiju 1984–1989.
1985. Našao se u najužem izboru za Pulicerovu nagradu sa knjigom *Izabrane pesme, 1963–1983 (Selected Poems, 1963–1983)*. Objavljena je i prozna knjiga *Neizvesna izvesnost: Razgovori, eseji i beleške o poeziji (The Uncertain Certainty: Interviews, Essays, and Notes on Poetry)*.
1986. Objavljena je zbirka *Beskrajna tuga (Unending Blues)*. Ponovo je finalista za Pulicera.
1989. Izlaze knjige *Devet pesama (Nine Poems)* i *Svet se ne završava (The World doesn't End)*.
1990. Njegova knjiga *Svet se ne završava* dobija Pulicerovu nagradu za poeziju. Objavljene su *Izabrane pesme, 1963–1983 (Selected Poems, 1963–1983)* u revidiranom i proširenom izdanju i *Knjiga bogova i đavola (The Book of Gods and Devils)*. Takođe, izlazi i knjiga proze *Čudesne reči, tiha istina: Eseji o poeziji i sećanja (Wonderful Words, Silent Truth: Essays on Poetry and a Memoir)*.
1992. Ove godine su objavljene zbirka pesama *Hotel Nesanica (Hotel Insomnia)* i knjiga *Alhemija sitničarnice: Umetnost Džozefa Kornela (Dime-Store Alchemy: The Art of Joseph Cornell)*. Preveo je i uredio antologiju *The Horse Has Six Legs: Contemporary Serbian Poetry*, što se smatra prvim predstavljanjem savremene poezije ovog područja.
1994. Objavljena je zbirka *Venčanje u paklu (A Wedding in Hell)*, kao i prozna knjiga *Nezaposleni vidovnjak: Eseji i sećanja (The Unemployed Fortune-Teller: Essays and Memoirs)*.
1995. Objavljuje *Zastrašujuće igračke (Frightening Toys)*. Izabran je za člana Američke akademije umetnosti i književnosti.
1996. Objavljena je zbirka *Šetnja sa crnom mačkom (Walking the Black Cat)*, iste godine kada se našao u najužem izboru za Nagradu „Nacionalna knjiga”.
1997. Objavljen je izbor *Looking for Trouble: Selected Early and More Recent Poems*.
1998. Izlazi proza *Fabrika siročadi: Eseji i sećanja (Orphan Factory: Essays and Memoirs)*.
1999. Objavljena je zbirka *Mikado (Jackstraws)*, koju *New York Times* ocenjuje kao „zapaženu knjigu”. Takođe, ove godine izlaze i *Izabrane rane pesme (Selected Early Poems)*.
2000. Zbirka *Mikado (Jackstraws)* izlazi u revidiranom izdanju. Objavljena je knjiga *Muva u supi: Sećanja (A Fly in the Soup: Memoirs)* u kojoj su objedinjeni autobiografski eseji i fragmenti. Izabran je za kancelara Akademije američkih pesnika.

2001. Objavljena je zbirka *Noćni izlet (Night Picnic)*.
2003. Izlazi *Glas u tri ujutru: Izabrane rane i nove pesme (The Voice at 3:00 am: Selected Late and New Poems)*.
2004. Za *Izabrane pesme: 1963–2003 (Selected Poems: 1963–2003)*, koje objavljuje ove godine, kasnije dobija prestižnu Međunarodnu Grifinovu nagradu za poeziju.
2005. Objavljuje zbirke *Teta Salato, želim da virnem pod vašu suknju (Aunt Lettuce, I Want to Peek under Your Skirt)* i *Moja nema pratnja (My Noiseless Entourage)*.
2006. Izlazi proza *Klavir sećanja (Memory Piano)*. Ove godine odlazi u penziju, ali nastavlja da predaje na Univerzitetu u Nju Hempširu.
2007. Istog dana, 2. avgusta, kada je proglašen za Pesnika laureata i odabran da radi kao Pesnik laureat – konsultant za poeziju u Kongresnoj biblioteci SAD, Simić dobija i Nagradu „Volas Stivens” od Akademije američkih pesnika za „izvanredno i dokazano majstorstvo u poetskoj umetnosti”.
Simić je bio član žirija za dodelu Međunarodne Grifinove nagrade za poeziju. Nastavlja da objavljuje pesničke i prozne priloge u časopisu *The New York Review of Books*.
2008. Objavljuje zbirke *Ta sitnica (That Little Something)* i *Šezdeset pesama (Sixty Poems)*, kao i knjige *Čudovište voli svoj lavirint (The Monster Loves His Labyrinth: Notebooks)* i *Odrod: Napisi o poeziji i još ponečemu (The Renegade: Writings on Poetry and a Few Other Things)*.
2010. Objavljuje zbirku *Majstor prerusavanja (Master of Disguises)* i knjigu *Ispovesti Pesnika laureata (Confessions of a Poet Laureate)*.
2011. Uručena mu je Frostova medalja, koja se dodeljuje za „životno dostignuće u poeziji”. Takođe, ove godine dobija i Vilčekovu nagradu za književnost.
2013. Objavljene su *Nove i izabrane pesme: 1962–2012 (New and Selected Poems: 1962–2012)*.
2014. Simić dobija Međunarodnu književnu nagradu „Zbignjev Herbert”.
2015. Objavljuje zbirku pesama *Ludak (The Lunatic)* i knjigu izabranih proznih radova *Život slika: Izabrana proza (The Life of Images: Selected Prose)*.
2017. Objavljena je zbirka *Zapisano u mraku (Scribbled in the Dark)*. Dobija Zlatni venac Struških večeri poezije.
2019. Objavljuje zbirku poezije *Priđi bliže i slušaj (Come closer and listen)*.
2021. U časopisu *The New Yorker* izlaze dve njegove pesme, “Left out of the Bible” i “Windy day”.
2022. Izlazi njegova poslednja zbirka poezije *Nigde kopna na vidiku (No Land in Sight)*.
2023. Umire 9. januara, u osamdeset četvrtoj godini.